Parlament Europejski
2014-2019

Dokument z posiedzenia

B8-0318/2016

2.3.2016

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie sytuacji w Erytrei
(2016/2568(RSP))

Charles Tannock, Mark Demesmaeker, Ryszard Antoni Legutko, Arne Gericke, Mirosław Piotrowski, Ryszard Czarnecki, Edward Czesak, Ruža Tomašić, Angel Dzhambazki
w imieniu grupy ECR

B8-0318/2016

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Erytrei (2016/2568(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Erytrei,

– uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 9 marca 2016 r.,

– uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,

– uwzględniając konstytucję Erytrei z 1997 r.,

– uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów, której Erytrea jest stroną, w szczególności jej art. 6, 7 i 9,

– uwzględniając art. 9 umowy o partnerstwie AKP-UE ze zmianami z 2005 r. (umowa z Kotonu), której Erytrea jest sygnatariuszem,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Śledczej ONZ w sprawie Praw Człowieka w Erytrei – A/HRC/29/42 z dnia 4 czerwca 2015 r.,

– uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2224 (2015) z dnia 23 października 2015 r.,

– uwzględniając przegląd Biura UNHCR w sprawie Erytrei z 2015 r.,

– uwzględniając doniesienie organizacji Christian Solidarity Worldwide przesłane do Komisji Śledczej w sprawie Praw Człowieka w Erytrei w dniu 30 stycznia 2015 r.,

– uwzględniając proklamację w sprawie służby wojskowej nr 82/1995, opublikowaną 23 października 1995 r. w Erytrejskim Dzienniku Urzędowym,

– uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że po 30-letniej walce o niepodległość, która zakończyła się w 1991 r., Erytrejczycy powszechnie opowiedzieli się za niepodległością w referendum z 1993 r.; mając na uwadze, że nowa konstytucja gwarantująca pełne poszanowanie praw człowieka została zatwierdzona i ratyfikowana w 1997 r., lecz nie weszła w życie;

B. mając na uwadze, że wybory parlamentarne zaplanowane na 2001 r. były bez końca przekładane w wyniku wojny na granicy z Etiopią i nie zostały dotychczas przeprowadzone, a jedyną uznawaną partią polityczną jest Ludowy Front na rzecz Demokracji i Sprawiedliwości (PFDJ); mając na uwadze, że Zgromadzenie Narodowe nie obradowało od 2002 r., a jedynie media rządowe mogą prowadzić działalność nadawczą;

C. mając na uwadze, że Isajas Afwerki jest jedynym erytrejskim prezydentem od czasu uzyskania niepodległości w 1993 r., jego rządy, zwłaszcza od 2001 r., mają wysoce autokratyczny i represyjny charakter, a jego rząd doprowadził do znacznej militaryzacji społeczeństwa;

D. mając na uwadze, że z mocy prawa wszyscy obywatele Erytrei, kobiety i mężczyźni, w wieku od 18 do 40 lat mają obowiązek odbycia 18-miesięcznej służby wojskowej i pozostają w rezerwie do 50. roku życia; mając na uwadze, że w praktyce pobór często odbywa się w szkołach, również wśród dzieci poniżej 15. roku życia;

E. mając na uwadze, że w czasie służby wojskowej, zwłaszcza w czasie szkoleń wojskowych, dochodzi do niegodziwego traktowania dziewcząt w celach seksualnych oraz że wiele kobiet i dziewcząt próbuje uniknąć służby wojskowej, wybierając małżeństwo lub macierzyństwo, lub są do tego zmuszane przez członków rodziny; mając na uwadze, że okres służby wojskowej, oficjalnie wynoszący 18 miesięcy, może zostać wydłużony w czasie „kryzysu narodowego”;

F. mając na uwadze, że w badaniu przeprowadzonym przez London South Bank University wśród 200 zbiegłych poborowych średnia długość służby wynosiła 6,5 roku, a niektórzy z nich służyli ponad 12 lat, w związku z czym wiele młodych osób ucieka z Erytrei, aby uniknąć poboru;

G. mając na uwadze, że ONZ ponownie wprowadziło embargo na broń dla Erytrei, powołując się na zagrożenie dla pokoju i stabilności w regionie, oraz wzmocniło swój apel o udostępnienie przez Erytreę Grupie Monitorującej ds. Somalii i Erytrei informacji na temat dżibutyjskich wojowników zaginionych w akcji od czasu starć w 2008 r.;

H. mając na uwadze, że liczba pochodzących z Erytrei uchodźców i osób ubiegających się o azyl w połowie 2015 r. wynosiła 444 000 przy całkowitej liczbie ludności wynoszącej 6 500 000; mając na uwadze, że dość znaczna liczba osób nieletnich pozbawionych opieki przybywających z Erytrei jest narażona na proceder handlu ludźmi;

I. mając na uwadze, że w 2015 r. 39 000 uchodźców i migrantów erytrejskich przeprawiło się przez Morze Śródziemne z Afryki Północnej do Włoch, w wyniku czego Erytrea jest krajem pochodzenia największej liczby uchodźców docierających do Włoch;

J. mając na uwadze, że do systematycznych, powszechnych i poważnych przypadków łamania praw człowieka dochodzi z polecenia rządu, włącznie z powszechnym nadzorowaniem ludności, ścisłą kontrolą przemieszczania się po kraju i za granicę, całkowitym zwalczaniem wolności słowa i poważnymi przypadkami naruszania wolności religii i przekonań; mając na uwadze, że niektóre z tych naruszeń mogą stanowić zbrodnie przeciwko ludzkości;

K. mając na uwadze, że reżim erytrejski charakteryzuje się wyrażaną od dawna ideologiczną niechęcią wobec religii, która jest uważana za konkurencyjną i niebezpieczną formę posłuszeństwa oraz źródło podziału narodowego, w wyniku czego wszystkie religie są zwalczane; mając na uwadze, że były patriarcha

Erytrejskiego Kościoła Ortodoksyjnego Tewahedo przebywał w areszcie domowym od 2007 r. aż do śmierci w grudniu 2015 r.; mając na uwadze, że wielu księży, pastorów i innych przywódców religijnych przebywa albo w areszcie domowym, albo w więzieniu;

L. mając na uwadze, że dziesiątki tysięcy Erytrejczyków jest pozbawionych wolności bez postawienia zarzutów lub procesu w warunkach zagrażających życiu w różnych miejscach w kraju, gdzie rutynowo stosuje się tortury;

1. wzywa Erytreę do pełnego wprowadzenia w życie ratyfikowanej konstytucji i stosowania praw w niej zapisanych, a zwłaszcza art. 17 i 19;

2. zachęca Erytreę do podpisania, ratyfikowania i bezzwłocznego wprowadzenia w życie Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania oraz do pełnego podjęcia zobowiązań wynikających z Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz Afrykańskiej karty praw człowieka i ludów, które to dokumenty zawierają zakaz stosowania tortur;

3. apeluje o zaprzestanie arbitralnych aresztowań, wymuszonych zaginięć i pozbawiania wolności na czas nieokreślony bez postawienia zarzutów lub procesu; podkreśla, że rząd erytrejski musi postawić wszystkie osoby od dawna pozbawione wolności przed uznawanymi sądami powszechnymi w obecności międzynarodowych obserwatorów lub uwolnić je oraz że wszystkie osoby pozbawione wolności arbitralnie lub niezgodnie z prawem powinny zostać bezzwłocznie uwolnione;

4. apeluje do rządu o uznanie występowania naruszeń praw człowieka oraz zapewnienie rozliczalności za naruszanie praw człowieka w przeszłości, w tym między innymi za pozasądowe egzekucje, wymuszone zaginięcia, tortury, bezprawne pozbawienie wolności, przemoc seksualną i pracę przymusową, również w ramach służby wojskowej;

5. zaleca odstąpienie od niekończącej się służby wojskowej przez ograniczenie jej do 18 miesięcy w stosunku do wszystkich obecnych lub przyszłych poborowych w wieku 18 lat lub starszych oraz przyjęcie przepisów dotyczących postępowania z osobami odmawiającymi służby wojskowej;

6. potępia stosowanie przez rząd erytrejski „opodatkowania diaspory” w formie pobierania podatku przez wymuszenie lub w inny niezgodny z prawem sposób od Erytrejczyków spoza Erytrei, które jest wykorzystywane z naruszeniem rezolucji ONZ do finansowania grup zbrojnych w sąsiadujących krajach, powodując destabilizację regionu;

7. wyraża głębokie zaniepokojenie niezwykle wysoką liczbą uchodźców erytrejskich próbujących przeprawić się przez Morze Śródziemne do Europy i uważa, że antydemokratyczne i totalitarne rządy w Erytrei są główną przyczyną tego zjawiska; apeluje do prezydenta i rządu Erytrei o natychmiastowe przeprowadzenie reform;

8. wyraża silne przekonanie, że nie tylko sytuacja gospodarcza kraju, lecz także trudne warunki i brak wolności, których doświadcza ludność w wyniku działalności rządu, a zwłaszcza niekończąca się służba wojskowa, stanowią przyczyny migracji z Erytrei; zwraca uwagę Komisji, że coraz większa pomoc w ramach Europejskiego Funduszu

Rozwoju nie dotyczy tych kwestii;

9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządom i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Parlamentowi Panafrykańskiemu, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, Unii Afrykańskiej oraz parlamentowi i rządowi Erytrei.